

“Els 7 dons de l’Esperit”, Espiritualitat i Art

Dv, 1/07/2016 per Goretta Pomé
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

El passat 15 de juny es va presentar a la llibreria Claret de Barcelona el nou llibre del bisbe Sebastià Taltavull “Els 7 dons de l’Esperit” en el que he col·laborat amb els poemes-pregàries i amb les il·lustracions pictòriques.

L’acte s’inicià amb les paraules del **P.Ricard Costa-Jussà**, Provincial dels Claretians de Catalunya que afirmà que "aquesta obra és un encert i una bona eina pel treball personal i pel servei catequètic i la dinàmica de comunitats cristianes o grups de reflexió". Segons el claretià, el llibre combina espiritualitat i art, i permet la trobada amb l’Esperit, que és l’eix vertebrador de la nostra fe i que, posant-ho en boca de Maria, ens porta a dir “Facis la teva voluntat” o “Féu el que Ell us digui”.

Mn. Josep Maria Jubany, Delegat de Pastoral Social del Bisbat de Barcelona i rector de la Parròquia de Sant Ildefons va presentar “Els 7 dons de l’Esperit” destacant que "era un llibre que calia escriure'l" i que "la seva redacció senzilla i elegant ens endinsa a la contemplació i coneixement de l’Esperit Sant, a la vegada que ajuda a pregar." Segons Mn.Jubany, el llibre permetrà al lector adonar-se que l’Esperit està en el seu interior i que els seus dons són un regal que es presenta amb diverses formes.

Pel rector de Sant Ildefons, creure porta al compromís però també a deixar-se transformar per l’Esperit. El que diferencia els cristians és ser revestits per l’Esperit Sant que dóna les forces per arribar on sols no arribaríem. Per Mn.Jubany, el llibre ens fa veure que els set dons de l’Esperit són una forma esplèndida d’explicar que l’Esperit és el gran regal de Déu a la nostra vida, ja que si no l’acollim no serem unes persones noves i si l’acollim serem l’home nou i la dona nova.

En paraules de Mn.Jubany, a primera vista pot semblar que aquest llibre no és cap tractat erudit perquè no té notes a peu de pàgina, però darrera de l’explicació de cada do hi ha un coneixement molt profund de la teologia espiritual. Un altre gran encert del llibre, pel Delegat de Pastoral Social, és que les explicacions del bisbe sobre cada do es complementen amb pregàries i il·lustracions, perquè per rebre els dons cal pregar i contemplar.

En la meua intervenció vaig explicar que des d'un primer moment em va interessar molt el projecte d'aquest llibre pel que representava col·laborar amb el bisbe Sebastià i per la voluntat d'actualitzar llenguatges, sobre tot pensant en els joves.

L'origen de la paraula Esperit ve de l'hebrea ruah, que es podria traduir com vent. Per tant, parlar de l'Esperit Sant és parlar del Vent de Déu, d'allò que no veiem però sentim i ens mou. Es com el vent que fa volar el borboll dels pollanques amb la seva llavor: un vent que porta vida, que genera moviment, que no veiem però del que podem acollir els seus dons.

Per a mi, el llenguatge bíblic és poètic i el nostre raciocini de vegades l'ha mutilat una mica. De la mateixa manera que el nostre bagatge cultural també pot comportar unes imatges que s'apartin del significat original.

Els quadres del llibre els he fet per emocionar l'espectador. No són descriptius ni narratius. Volen apel·lar a les emocions i a les sensacions. Són rodons com a símbol de la perfecció, de la Transcendència, de Déu. El predomini del color blau és una referència a l'espiritualitat. La matèria, els gruixos i els elements tel·lúrics simbolitzen que l'Esperit és present al món. Els quadres tenen text per reforçar la importància de la Paraula de Déu, a la vegada que es proposen sinònims pels dons.

El poemes-pregàries van sorgir després de llegir el text de Mons. Taltavull i són petites reflexions en forma de poemes que volen ajudar a la pregària.

Va cloure l'acte **Mons. Sebastià Taltavull** indicant que per parlar de l'Esperit hem de tancar els ulls i entrar dins del nostre interior, i que en un entorn dispers i que viu de l'exterior com en el que vivim resulta molt difícil. Pel bisbe auxiliar de Barcelona, l'Esperit ajuda a recentrar la nostra societat i la nostra vida, perquè Déu és amor. La presència de Déu a la nostra vida ens hauria d'ajudar a comprendre que podem ser molt feliços entenent-nos, estimant-nos, ajudant-nos, i posant-nos disponibles els uns als altres.

El bisbe Sebastià explicà que sempre li ha impressionat molt el canvi que pot efectuar una persona quan deixa actuar Déu en la seva vida. Que l'autèntica alternativa que tenim és anar sols pel món o fiats d'Ell. Quan volem anar sols, és quan el meu jo ha crescut tant que no passa per la porta. Si anem tan carregats de coses, no passem per la porta. La disjuntiva és creure o no creure. Creure és quan deixem lloc a Déu dins de la nostra vida. No creure és prescindir d'Ell. També els batejats podem prescindir d'Ell.

El pare Miquel Estradé de Montserrat, recordà Mons. Taltavull, deia que "*creure és deixar entrar Déu a la meua vida, amb tot el seu misteri, i sense posar cap condició*". Aquesta és l'acció de l'Esperit tal com el bisbe l'entén: **Déu entra a la meua vida amb tot el seu misteri i sense posar condicions.**

El gran canvi operat en persones concretes el veiem des de l'inici de l'Església, quan els apòstols, reunits en comunitat, els hi ve una ventada, el ruah, que els capgira i ells noten una gran transformació dins la seva vida. No només a nivell individual, sinó també com a comunitat. Què els hi va passar a aquells homes desanimats, covards, i fins i tot ignorants quan van rebre el do de l'Esperit Sant? Un foc interior els va encendre el cor i van decidir anar a anunciar Jesús als quatre vents del món. Van deixar entrar Déu a la seva vida, amb tot el seu misteri,

i no li van posar cap condició. Es van llençar amb total disponibilitat. Un misteri d'amor s'apoderà d'ells. A partir d'aquí van recordar el que Jesús els havia promès i van entendre tot el que havien sentit i vist de Jesús. Quan un ha rebut l'Esperit, va entenent.

Mons. Taltavull va recordar les paraules del **Papa Francesc** en les que **diu que si volem renovar la nostra Església hem de deixar que l'Esperit faci la seva feina en els nostres cors. Que s'ha de pregar i treballar i que hi ha d'haver espiritualitat i compromís social per a transformar la nostra societat.**

Amb l'Esperit o sense Ell, aquesta és l'alternativa. El bisbe Sebastià va llegir un text del patriarca de l'Església greco-ortodoxa d'Antioquia, Ignasi IV Hazim, que també es recull al llibre i que diu:

Sense l'Esperit,

Déu es llunyà.

L'Església, una simple organització.

L'Evangeli, lletra morta.

El culte, una evocació.

L'autoritat, un domini.

La missió, una propaganda.

Però amb l'Esperit,

tot l'univers es desperta

i gemega amb els dolors del Regne.

Jesucrist ressuscitat es fa present.

L'Evangeli és font i força de vida.

L'Església significa comunió trinitària.

La litúrgia, memòria i anticipació de futur.

L'autoritat, un servei alliberador.

La missió, una Pentecosta,

L'actuar cristià, cada vegada més diví.

Segons Mons. Taltavull l'experiència de l'Esperit és espiritual però repercuteix en la totalitat de la persona. Els seus dons redunden a la nostra vida: en el que fem, en la cara que posem, en el tracte als altres ... També va remarcar el bisbe la necessària experiència de silenci per a

poder pregar.

Pel bisbe Sebastià, aquest llibre intenta, de forma senzilla i no exhaustiva, parlar dels dons de l'Esperit amb el que ha après del llenguatge de la Paraula de Déu, de l'ensenyament de l'Església i també d'aquelles persones senzilles que ha trobat pel carrer, amb les que ha compartit estones, amb les que ha trobat a les cases visitant famílies, o visitant malalts, o de les persones que s'ha trobat reivindicant i que s'indignen de coses que no van bé a la societat.

Parlar de saviesa, d'enteniment, de ciència, de consell, de fortalesa, de pietat i de respecte de Déu, és parlar de com Déu actua en la nostra vida, de com es fa present amb el seu Esperit, i com des de dins ens guia i ens acompanya, i ens capacita per a parlar d'Ell i fer el bé.

“Els 7 dons de l'Esperit” és un llibre per llegir capítol a capítol, sense presses, deixant que les paraules facin ressò a la nostra vida i que les pregàries ens ajudin a pregar, a reflexionar i a sentir, i contemplar les obres pictòriques que il·lustren cada do per a descobrir alguna cosa més des dels sentits i l'emoció.

Podeu veure un vídeo de la presentació [aquí: http://youtu.be/113gCTCnFF4](http://youtu.be/113gCTCnFF4) i l'acte sencer aquí: <http://livestre.am/5ogMu>